

U 31/2013 rd

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning (övergångsarrangemang för den gemensamma jordbrukspolitiken under 2014)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om ändring av förordning (EU) No [RD] vad gäller resurser

och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och förordningarna (EU) nr [DP], (EU) No [HZ] och (EU) No [SCMO] vad gäller deras tillämpning under år 2014, vilka antogs av kommissionen den 18 april 2013, samt en promemoria om förslagen.

Helsingfors den 30 maj 2013

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Kari Valonen

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

PROMEMORIA
EU/2013/0907**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM VISSA ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR STÖD FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING FRÅN EUROPEISKA JORDBRUKSFONDEN FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING (EJFLU) OCH OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) NO [RD] VAD GÄLLER RESURSER OCH RESURSFÖRDELNING AVSEENDE ÅR 2014 OCH OM ÄNDRING AV RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 73/2009 OCH FÖRORDNINGARNA (EU) NR [DP], (EU) NO [HZ] OCH (EU) NO [SCMO] VAD GÄLLER DERAS TILLÄMPNING UNDER ÅR 2014****1 Allmänt**

Den 18 april 2013 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag till övergångsarrangemang för den gemensamma jordbrukspolitiken under 2014 (KOM(2013) 226 slutlig).

Reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har fördröjts och därför behövs det under 2014 övergångsbestämmelser för att säkerställa en smidig övergång till de nya stödreglerna och att stöden fortsätter fungera.

Dokument:

8340/13: KOM(2013) 226 slutlig

Rättslig grund/beslutsförfarande enligt EU-lagstiftningen:

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
Medbeslutandeförfarande tillsammans med Europaparlamentet.

2 Huvudsakligt innehåll

Förordningsförslagen om direktstöd

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om regler för direktstöd (KOM(2011) 625 slutlig) som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken innefattar förslag om flera nya stödformer. Avsikten är att de ska gälla från den 1 januari 2014. Medlemsstaterna, och särskilt deras utbetalande organ, måste ges tillräckligt med tid för att verkställa de nya stödformerna och informera om de nya reglerna. Det föreslås därför att ikraftträdan-

det av de nya stödformerna ska skjutas upp med ett år genom denna s.k. övergångsförordning, alltså till ingången av 2015.

Övergångsbestämmelserna föreskriver att de viktigaste inslagen i de befintliga ordningarna (systemet med samlat gårdsstöd, systemet för enhetlig arealersättning, ordningar för kopplat stöd och stöd som ges som särskilt stöd enligt artikel 68) ska förlängas till att även omfatta 2014. Dessutom införlivas de ekonomiska konsekvenserna av Europeiska rådets slutsatser av den 8 februari 2013, inbegripet en partiell utjämning av stöden mellan medlemsländerna som ska börja verkställas vid ingången av 2014.

Medlemsländerna ska få möjlighet att redan från 2014 föra över medel mellan första och andra pelaren.

Ändringsförslagen till förordningen om direktstöd (EG) nr 73/2009

När det gäller direktstöd är det meningen att övergångsbestämmelserna ska förlänga tillämpningen av de gällande ordningarna till att omfatta 2014. Ordningarna som ska förlängas är systemet med samlat gårdsstöd, systemet för enhetlig arealersättning, ordningar för kopplat stöd och stöd som ges som särskilt stöd enligt artikel 68. För Finlands del blir det då aktuellt att förlänga det samlade gårdsstödet, tackbidraget och kopplade stöd som ges som särskilt stöd enligt artikel 68 med ett år.

I övergångsbestämmelserna införlivas också de ekonomiska konsekvenserna av Europeiska rådets slutsatser av den 8 februari 2013, inbegripet inledandet av den externa konvergensprocessen. Med extern konver-

gens avses partiell utjämning av direktstöden mellan medlemsländerna.

I artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare föreskrivs om utbetalningar från stödordningar som förtecknas i bilaga I till den förordningen och om förfarandet enligt vilket kommissionen får tillhandahålla förskott. Enligt kommissionens förslag ska artikel 29 ändras så att medlemsstaterna från och med den 16 oktober 2014 ska få betala ut förskott till jordbrukare på upp till 50 % av direktstöden enligt de stödsystem som förtecknas i bilaga I för ansökningar som görs under 2014. När det gäller stödordningarna enligt bilaga I tillämpas i Finland samlat gårdsstöd, tackbidrag och stöd som ges som särskilt stöd enligt artikel 68. När det gäller am- och dikobidraget ska medlemsstaterna få höja detta förskottsbelopp upp till 80 %. Am- och dikobidraget är inte längre i bruk i Finland.

Enligt kommissionens förslag innehåller de nationella taken för direktstöd avseende kalenderåret 2014 enligt bilaga VIII till förordning (EG) nr 73/2009 det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrättigheter för gårdsstöd, den nationella reserven, tack- och getbidrag, am- och dikobidrag, särskilda stöd enligt artikel 68 samt stöd som beviljas silkesodlare enligt artikel 111 i förordning (EG) nr 1234/2007. För att taket enligt bilaga VIII inte ska överskridas ska medlemsstaterna vid behov göra en linjär minskning av direktstöden för kalenderåret 2014.

För Finland är det nationella taket för direktstöd enligt kommissionens förslag 523 247 milj. euro för kalenderåret 2014. Finlands nationella tak innehåller det sammanlagda värdet av alla tilldelade stödrättigheter, den nationella reserven samt tackbidraget och de nationella taken för särskilda stöd enligt artikel 68.

Enligt kommissionens förslag ska tack- och getbidraget som föreskrivs i artikel 52 samt am- och dikobidraget enligt artikel 53 för 2014 vara identiska med de belopp som fastställts för 2013. Detta ska säkerställas enligt följande: taket för tack- och getbidraget samt

am- och dikobidraget avseende 2014 fås genom att multiplicera taken som fastställts för 2013 med en koefficient som ska beräknas för varje berörd medlemsstat genom att det nationella tak för 2014 som anges i bilaga VIII divideras med det nationella taket för 2013. Denna multiplikation ska endast gälla medlemsstater där det nationella tak som anges i bilaga VIII för 2014 är lägre än det nationella taket för 2013. Detta gäller även Finland.

Det är flera faktorer som gör att det nationella taket för direktstöd ändras från 2013 till 2014. Taket går ner på grund av att anpassningen av stöden, dvs. moduleringen, som föreskrivs i artiklarna 7 och 11a i förordning (EG) nr 73/2009 upphör vid ingången av 2014 och de medel som motsvarar moduleringen permanent överförs till andra pelaren. Vidare påverkas ändringen av de ekonomiska konsekvenserna av Europeiska rådets slutsatser av den 8 februari 2013, inledandet av den externa konvergensprocessen avseende direktstöd samt av att stödet som beviljas silkesodlare överförs till direktstöden. I de s.k. nya medlemsstaterna har taket beräknats med beaktande av tidtabellen för höjningar av stöden som föreskrivs i artikel 121. I Bulgarien och Rumänien ska denna höjning av stöden vara 80 % och i de övriga s.k. nya medlemsstaterna 100 % av nivån för 2014 för sådant stöd i medlemsstater som inte hör till de nya medlemsstaterna. Taken skulle sjunka i alla s.k. gamla medlemsstater och i en del nya medlemsstater och stiga i Bulgarien, Lettland, Litauen, Ungern, Malta och Rumänien.

Utöver dessa omständigheter som påverkar bilaga VIII är det möjligt att den finansiella disciplinen som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EG) nr 73/2009 minskar stödet som utbetalas för 2014.

När det gäller särskilda stöd enligt artikel 68 kan medlemstaterna på nytt se över och besluta om ändringar avseende 2014 inom en månad från det att denna förordning börjar tillämpas, vilket är den 1 januari 2014.

Avsikten är att artikel 69.1 ska ändras så att medlemsstaterna i avvikelse från tidigare inom en månad från det att förordningen börjar tillämpas, vilket är den 1 januari 2014, ska få besluta att använda upp till 10 % av

sina nationella tak för direktstöd för kopplat stöd.

Artikel 122 ska ändras så att systemet för enhetlig arealersättning (SAPS) ska vara tillgängligt till och med den 31 december 2014.

I förslaget fogas det en ny artikel 136a till förordning (EG) nr 73/2009. Enligt den får medlemsstaterna besluta att göra upp till [15] % av deras årliga nationella tak för kalenderåren 2014–2019 tillgängligt för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling. Medlemsstater som inte överför medel från direktstöd till landsbygdsutveckling får besluta att göra upp till [15] % av det belopp som avsatts för stöd för landsbygdsutveckling för åren 2015–2019 tillgängligt i form av direktstöd. Dessutom får medlemsstater vilkas direktstöd understiger 90 % av medelnivån för stödet i alla medlemsstater i Europeiska unionen överföra ytterligare [10 %] av det belopp som avsatts för landsbygdsutveckling tillgängligt i form av direktstöd. Sådana länder är enligt artikeltexten Bulgarien, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Spanien, Sverige och Förenade kungariket.

Procentsatsen anges i förslaget inom hakparentes för att visa att förslaget inte ska begränsa tillämpningen av lagstiftarens slutliga beslut om reformen av EU:s jordbrukspolitik avseende överföringar mellan pelarna. I det här kommissionsförslaget är procentsatsen för överföring av medel lika stor som i jordbruksministrarnas ståndpunkt vid rådsmötet den 19 mars 2013. Avvikande från rådets ståndpunkt föreslår kommissionen att procentsatsen ska vara densamma för alla år 2014–2019.

Medlemsstaterna bör fatta beslut om medelöverföring enligt denna artikel och anmäla det till kommissionen inom sju dagar från det att förordningen träder i kraft.

Det föreslås att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 141a med avseende på översyn av de nationella tak som fastställs i bilaga VIII.

Förslaget är att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter till och med den 31 december 2014.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Det föreslås en ändring till artikel 6.2 till förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken eftersom det genom artikel 5.9 i övergångsförordningen införs en artikel 136a om överföringar mellan pelarna till förordning (EG) nr 73/2009 om direktstöd.

Det föreslås att artikel 14 i förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken ska ersättas med artikeln enligt förslaget till övergångsförordning. Enligt den får medlemsstaterna besluta att högst [15 %] av deras årliga tak för kalenderåren 2014–2019 ska beviljas för åtgärder för landsbygdsutveckling. Medlemsstater som inte överför medel från direktstöden till landsbygdsutveckling ska få överföra högst [15 %] av medlen för landsbygdsutveckling för åren 2015–2020 till direktstöd. Dessutom får medlemsstater vilkas direktstöd understiger 90 % av medelnivån för stödet i alla medlemsstater i Europeiska unionen överföra ytterligare [10 %] av det belopp som avsatts för landsbygdsutveckling tillgängligt i form av direktstöd. Sådana länder är enligt artikeltexten Bulgarien, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Spanien, Sverige och Förenade kungariket.

Procentsatsen anges i förslaget inom hakparentes för att visa att förslaget inte ska begränsa tillämpningen av lagstiftarens slutliga beslut om reformen av EU:s jordbrukspolitik avseende överföringar mellan pelarna. I förslaget är procentsatsen för överföring av medel lika stor som i jordbruksministrarnas ståndpunkt vid rådsmötet den 19 mars 2013. Avvikande från rådets ståndpunkt föreslår kommissionen att procentsatsen ska vara densamma för alla år 2014–2019.

Medlemsstaterna bör fatta beslut om medelöverföringen enligt denna artikel och anmäla det till kommissionen inom sju dagar från det att denna förordning träder i kraft.

Det föreslås att det till artikel 57.2 i förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken införs ett nytt stycke efter för-

sta stycket. Enligt det ska förordning (EG) nr 73/2009 också i fortsättningen tillämpas på stödansökningar som gäller ansökningsår som börjar före den 1 januari 2015.

Det föreslås att andra och tredje stycket i artikel 59 i förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken ersätts så att förordningen om direktstöd ska tillämpas från och med den 1 januari 2015. Artiklarna 20.5, 22.6, 35.1, 37.1 och 39 ska dock tillämpas från och med den dag då denna övergångsförordning träder i kraft. Dessa artiklar innehåller datum för när medlemsstaternas beslut ska anmälas till kommissionen. Artikel 20.5 gäller den regionala fördelningen av de nationella taken, 22.6 övergången till schablonberäknade grundstöd, 35.1 införande av stöd för naturbetingade svårigheter i första pelaren, 35.1 procentandel för stöd till unga jordbrukare och 39 införande av kopplat stöd.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om landsbygdsutveckling som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Det är sedvanlig praxis att utforma övergångsbestämmelser mellan två programperioder. Övergångsbestämmelser behövs mellan programperioderna. Även för landsbygdsutvecklingen finns det dock denna gång ett behov av vissa specifika övergångsbestämmelser, bland annat för att hantera de följder som förseningen av den nya ordningen för direktstöd har för vissa åtgärder för landsbygdsutveckling, särskilt i fråga om riktvärdet för miljöåtgärder inom jordbruket och klimatåtgärder och tillämpningen av reglerna om tvärvillkor. Övergångsbestämmelser är också nödvändiga för att se till att medlemsstaterna kan fortsätta göra nya åtaganden för areal- och djurrelaterade åtgärder under 2014 även om resurserna för den nuvarande perioden är förbrukade. Dessa nya åtaganden, och motsvarande pågående åtaganden, ska kunna få stöd från de nya finansieringsramarna för nästa programperiods landsbygdsutvecklingsprogram.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om en samlad marknadsordning som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Det får beviljas statligt stöd till mjölkproducenter utöver det kopplade stödet enligt artikel 68.1 b i förordning (EG) nr 73/2009 fram till den 31 mars 2014. Detta årliga stöd kan uppgå till ett belopp som är sammanlagt 55 procent av den övre gräns som fastställs i artikel 69.4 och 69.5 i den förordningen. I Finland är denna övre gräns 10 %, varav följer att taket för det nationella stödet till mjölkproducenter under 2014 högst kan uppgå till 28,7 milj. euro. Gemenskapsstödet och statsstödet sammanlagt får inte överstiga det nationella taket för kopplat stöd enligt artikel 68. Detta sammanlagda belopp är för närvarande cirka 57,0 milj. euro och föreslås vara 52,3 milj. euro för 2014. Om det under övergångsåret 2014 alltså är möjligt att införa ett nationellt stöd, innebär det att det samlade gårdsstödet enhetliga stödnivåer kunde höjas linjärt med motsvarande belopp EU-medel.

Ändringsförslagen till förslaget till den horisontella förordningen som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Enligt förslaget till förordning ska Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken (den horisontella förordningen) i regel tillämpas från den 1 januari 2014. Det föreslås dock att artiklarna 7 och 8, som gäller de utbetalande organen, samt artikel 9, som gäller attesterande organ, ska tillämpas redan från och med den 16 oktober 2013, dvs. från ingången av budgetåret 2014.

Det föreslås att artiklarna 18 (förfarande för månadsbetalningar), 42 (iakttagande av betalningsfrister), 43 (minskning och inställande av månadsbetalningar och mellanliggande betalningar) och 45 (avsättning av inkomster för särskilda ändamål) ska tillämpas med avseende på utgifter som har verkställts den 16.10.2013 eller senare.

Det föreslås att avdelning III, jordbruksrådgivning, avdelning V kapitel II, integrerat administrations- och kontrollsystem (IACS), och avdelning VI, regler för tvärvillkor, ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Övergångsförordningen skulle orsaka ändringar i bilagorna II och III om regler för tvärvillkor i förordning (EG) nr 73/2009. Ändringarna beror på att rådets direktiv 80/68/EEG om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen upphävs från och med den 22 december 2013. Det föreslås att kraven i artiklarna 4 och 5 i grundvattendirektivet avseende tvärvillkoren ska hållas kvar oförändrade under 2014 genom att införa dem direkt i förordning (EG) nr 73/2009 som en tilläggsbilaga. Bilagan innehåller bland annat förteckningar över ämnen som är farliga eller skadliga för grundvattnets kvalitet. Ändringarna till bilagorna II och III avses träda i kraft när grundvattendirektivet upphävs.

Övriga inverkanse faktorer:

Europaparlamentet tog den 13 mars 2013 ställning till medlemsstaternas möjlighet att göra medelöverföringar mellan första och andra pelaren och jordbruksministrarna i rådet den 19 mars 2013. Rådet tog över Europeiska rådets slutsatser om den fleråriga budgetramen medan Europaparlamentet i sin ståndpunkt föreslår att de procentandelar som kommissionen föreslagit ska höjas till 15 procent för överföringar till andra pelaren och till 10 procent för överföringar till första pelaren. De sistnämnda överföringarna bör enligt Europaparlamentet endast medges i enlighet med kommissionens förslag för medlemsstater med ett genomsnittligt direktstöd som ligger under 90 % av EU-genomsnittet.

3 Nationell lagstiftning, däribland Ålands ställning:

Ärendet hör inte till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet.

Europeiska unionen har exklusiv behörighet i genomförandet av unionens målsättningar inom jordbrukspolitiken. Medlemssta-

terna får inte tillämpa nationell jordbrukspolitik eller utfärda nationella bestämmelser i frågor som regleras på unionsnivå. Den nationella lagstiftningen kompletterar dock Europeiska unionens lagstiftning när unionsbestämmelserna i någon fråga endast ställer minimikrav eller det i unionslagstiftningen har delegerats rätt att reglera någon fråga närmare på nationell nivå. Dessutom omfattar den nationella lagstiftningen bestämmelserna om vilka myndigheter och organ som är behöriga i EU:s jordbruks- och landsbygds politik.

På grund av övergångsförordningen behöver det göras ändringar i några statsrådsförordningar om direktstöd och tvärvillkor. Det måste till exempel lagstiftas nationellt om linjär sänkning av direktstöd. Med stöd av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) får genom förordning av statsrådet föreskrivas om stödrättigheternas värde och om linjär sänkning av särskilda stöd som betalas ut med stöd av artikel 68 i förordning (EG) nr 73/2009.

I lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket ingår för närvarande inte någon fullmakt att genom förordning av statsrådet reglera om linjär nedskärning av den nationella reserven, det finns inte heller i lagen någon fullmakt att genom förordning av statsrådet föreskriva om en nedskärning enligt artikel 40.3 i förordning (EG) nr 73/2009. Det krävs en lagändring om dessa frågor ska lagstiftas nationellt.

En reglering om överföring mellan första och andra pelaren kunde till exempel göras i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) eller i lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygds tillstånd (1440/2006) eller i någon annan lag som gäller landsbygdsutveckling, beroende på från vilken pelare överföringen ska göras och vart medlen ska överföras. Med stöd av den lagen (1140/2006) är det också möjligt att reglera frågan genom förordning av statsrådet.

4 Ärendets nationella behandling och behandlingen i Europeiska unionen

Förslaget har behandlats nationellt av sektionen för jordbruk och livsmedel (EU18) den 6 maj 2013.

På EU-nivå har förslaget behandlats i rådet (jordbruk och fiske) den 22 april 2013, då kommissionen presenterade sitt förslag till förordning för rådet. Följande etapp är att frågan ska behandlas i rådets arbetsgrupp.

Europaparlamentets utskott för jordbruk och landsbygdsutveckling har ännu inte börjat behandla förslaget eller utsett någon rapportör.

5 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser på EU-nivå

Förordningsutkastet genomför kommissionens förslag om den fleråriga budgetramen och om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken för budgetåret 2015, med hänsyn tagen till Europeiska rådets slutsatser av den 8 februari 2013. Det införlivar den externa konvergensen för direktstöd, flexibiliteten mellan den gemensamma jordbrukspolitiken två pelare och medfinansieringssatsen för landsbygdsutveckling.

I slutsatserna för finansramarna minskar direktstöden för budgetåret 2015 (jämfört med direktstöden ansökningsåret 2014) med 830 miljoner euro (i löpande priser) från kommissionens förslag. Direktstöden beaktar den externa konvergensen mellan medlemsstaterna som bör inledas från och med budgetåret 2015. Enligt förslaget om regler för direktstöd (KOM(2011) 625 slutlig) ska fördelningen av direktstöd mellan medlemsstaterna jämnas ut så att för medlemsstater med direktstöd som ligger under 90 % av genomsnittet, en tredjedel av skillnaden i stödnivå i förhållande till 90 % ska ersättas. I Europeiska rådets slutsatser ändras kommissionens förslag om tidsramen för konvergensen till 6 år och det läggs till en regel om att minst 196 euro per hektar ska ha uppnåtts senast budgetåret 2020.

Överföringarna av medel mellan pelarna kommer inte att påverka budgeten, eftersom exakt samma belopp som minskas från en fond (EGFJ eller EJFLU) görs tillgängligt för den andra fonden (EGFJ eller EJFLU).

När det gäller landsbygdsutveckling syftar förslaget till förordning till att säkerställa kontinuiteten för åtgärder som innefattar fleråriga åtaganden. Kommissionens bedömning är att dessa bestämmelser inte har några finansiella konsekvenser eftersom stödet till landsbygdsutveckling förblir oförändrat. Fördelningen av utbetalningarna över tiden kan dock vara något annorlunda, men kan inte kvantifieras i detta skede.

Nationella konsekvenser

I Finland minskar det nationella taket för direktstöd från 570 548 milj. euro 2013 till förordningsförslagets 523 247 milj. euro 2014. Av nedgången beror dryga 31 milj. euro på att anpassningen av stöden, dvs. moduleringen, upphör och motsvarande penningbelopp permanent förs över till andra pelaren. Slutdelen av takändringen beror i huvudsak på de finansiella konsekvenserna av slutsatserna som Europeiska rådet antog den 8 februari 2013. Eftersom direktstöden i det finska jordbruket är något under 90 % av EU-genomsnittet, kommer en partiell utjämning av direktstöden mellan medlemsländerna inte att få dess större konsekvenser för Finland.

Direktstödsbeloppet som ska utbetalas till jordbrukare i Finland skulle med beaktande av moduleringen minska med cirka 15 milj. euro, dvs. med cirka 3 % från 2013 till 2014.

Det högsta tillåtna beloppet som är tillgängligt för kopplade stöd, högst 10 % av det nationella taket, skulle 2014 gå ner till 52,3 milj. euro jämfört med 57 milj. euro föregående år.

De ökande kraven på det attesterande organet och dess nya uppgifter, som hänför sig till att lämna utlåtanden om huruvida räkenskapernas underliggande transaktioner är lagliga och korrekta och att principen om sund ekonomisk förvaltning följs, orsakar två- eller trefalt med tilläggskostnader jämfört med dagsläget. Om resultatet av de attesterande organens nya uppgifter leder till att man kan

minska på de mycket kostnadsdryga kontrollerna på plats, kan detta enligt en mycket preliminär bedömning ge inbesparingar på cirka 20 årsverken. Denna inbesparing skulle gott täcka merkostnaderna för de attesterande organens nya uppgifter. I sig kunde den totala övervakningen minskas, om förutsättningarna för minskad övervakning uppfylls, men belastningen av kontroller och nya kontroller på samma gård vore betydande. Det kan antas att också kommissionens granskningar i medlemsstaterna kunde minskas, om kommissionen får en tillförlitlig bild av övervakningsstatistikens riktighet. Kommissionens granskningar är mycket arbetsdryga för de utbetalande organen. En omorganisering av granskningsarbetet medför också ekonomiska utgifter och arbetstoppar som ger effekter på den kostnadsinbesparing som kan nås. Granskningen bör i fortsättningen också avseende kontrollrapporten slutföras tidigare än förut, för att den attesterande myndigheten ska kunna göra en omgranskning och bedöma det utbetalande organets granskning, eller det organs granskning som det utbetalande organet har delegerat arbetet till.

6 Statsrådets ståndpunkt

Ändringsförslagen till förordningen om direktstöd (EG) nr 73/2009

Statsrådet kan understöda kommissionens förslag om ändring av förordningen om direktstöd (EG) nr 73/2009 med följande undantag:

Statsrådet understöder kommissionens förslag om en möjlighet att betala förskott på direktstöd. I Finland vore det dock inte möjligt att betala förskott, eftersom de administrativa granskningarna och kontrollerna på plats måste slutföras innan förskott på stöd betalas ut. Därför bör förskotten betalas redan efter de administrativa granskningarna utan krav på att kontrollerna på plats ska vara slutförda.

När direktstödsbeloppet sänks krävs det för att man ska hålla sig inom det nationella taket under kalenderåret 2014 att också den nationella reservens värde minskas på motsvarande sätt som det föreslås i artikel 40.2, annars blir den nationella reservens värde pro-

portionellt större än stöden som utbetalas. Därför bör texten i artikel 40 förtydligas.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Statsrådet kan understöda kommissionens förslag till ändring av förslaget till förordning om direktstöd som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om landsbygdsutveckling som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Statsrådet kan understöda kommissionens förslag till ändring av förslaget till förordning om landsbygdsutveckling som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Ändringsförslagen till förslaget till förordning om en samlad marknadsordning som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Statsrådet anser att det vore bra om möjligheten att bevilja nationellt stöd inom mejerisektorn enligt artikel 182.7 i förordningen om en gemensam marknadsordning (EG) nr 1234/2007 som en övergångsåtgärd kunde förlängas för ansökningar som gäller ansökningsåret 2014.

Ändringsförslagen till förslaget till den horisontella förordningen som anknyter till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Statsrådet anser det preliminärt betraktat bekymmersamt att den horisontella förordningen ska börja tillämpas från och med den 16 oktober 2013 med avseende på de attesterande myndigheternas arbete. För att kunna ta ställning till frågan mera i detalj krävs det närmare utredningar från kommissionen om hur omfattande det attesterande arbetet är 2014 och om vilket mervärde detta ger i tillsynen och till vilken del under 2014. Det ingår en skyldighet i artikel 9 att granska att utgifterna är lagliga och korrekta. Enligt kommissionens modell innebär detta att en

redan genomförd kontroll ska genomföras på nytt och slutsatser dras om huruvida resultatet av den ursprungliga kontrollen har varit korrekt och riktigt infört i övervakningsstatistiken. Det är bland annat med tanke på kostnads- och nyttoaspekter ändamålsenligt att ett attesterande organ i ett år bekantar sig med kontrollreglerna med den noggrannhet som en ny granskning av kontrollen förutsätter innan de nya reglerna träder i kraft. Dessutom är det utifrån bestämmelsen oklart huruvida det i praktiken innebär att man redan sommaren 2013 ska göra omkontrollerna enligt de nya reglerna, eftersom stöden utbetalas efter den 16 oktober 2013 (alltså nästa budgetsår) och då artikel 9 tillämpas.

Statsrådet anser att det ännu bör övervägas hur ändamålsenligt det är att det integrerade administrations- och kontrollsystemets specialbestämmelser ska träda i kraft den 1 januari 2015, men de allmänna bestämmelserna om övervakning och påföljd i övrigt redan ett år

tidigare. Detta innebär att bland annat de administrativa påföljderna och de allmänna tillsynsprinciperna för stödet för landsbygdsutveckling, som till principen verkar likadana, men dock torde kunna innehålla smärre skillnader jämfört med dagsläget, träder i kraft vid olika tidpunkt. Ett sådant är bland annat kravet på att stödvillkoren ska gå att verifiera. År 2014 är det sista tillämpningsåret för det gamla landsbygdsprogrammet och det är inte ändamålsenligt att tillämpa och bygga upp system för nya tillsyns- och påföljdsbestämmelser endast för ett år, det sista programåret. Om detta är fallet, står det inte i proportion till en förenklad förvaltning eller kostnads- och nyttoaspekter. Samma synpunkt gäller offentliggörandet av stöden. Det verkar inte heller ändamålsenligt att den gemensamma jordbrukspolitikens uppföljnings- och utvärderingssystem med avseende på direktstöd och marknadsordningar ska tillämpas i ett år före reformen.